

Sborový list
Farního sboru
Českobratrské církve evangelické
v Miroslavi
půst a Velikonoce 2016

Bratři a sestry, milý sbore,

zdravíme Vás s přáním pokojných postních dnů a požehnaných Velikonoc 2016. Náš sbor žije rekonstrukcí fary, stavební práce se blíží ke konci; tím ovšem dílo nekončí, čeká nás náročné období, v němž budeme splácet půjčku Jeronymově jednotě. Věříme, že i tento úkol se nám s Vaší pomocí podaří zvládnout. Nežijeme však ve sboru uzavřeni, žijeme ve světě, který prochází těžkou zkouškou. Jsme znepokojeni, s obavami sledujeme evropské dění. A právě v této chvíli k nám promlouvá Písmo, Ježíšova slova o žíznivých a hladovějících na cestě, o těch, kterým právě nyní můžeme otevřít své srdce a podat pomocnou ruku. Také my se budeme jednou ptát: „*Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a nasýtiti jsme tě, nebo žíznivého a dali jsme ti pít? Kdy jsme tě viděli jako pocestného, a ujali jsme se tě ...?*“ (Mat 25)

Příběh z Matoušova evangelia se obrací ke každému z nás. Přejeme Vám hodně sil do všedních i svátečních dnů. Pokoj Vám.

Vaše staršovstvo

O POSTU Z PERA NEJEN KŘESŤANSKÝCH MYSLITELŮ

(IZAJÁŠ 58, 5-8)

Což to je půst, který si přeji? Den, kdy se člověk pokořuje, kdy hlavu sklání jako rákos, žinici obléká a popelem si podestýlá? Dá se toto nazvat postem, dnem, v němž má Hospodin zalíbení? Zdalipak půst, který já si přeji, není toto: Rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jho rozbít? Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší? Vidiš-li nahého, obléknout ho, nebýt netečný k vlastní krvi? Tehdy vyrazí jak jitřenka tvé světlo a rychle se zhojí tvá rána. Před tebou půjde tvá spravedlnost, za tebou se bude ubírat Hospodinova sláva.

(Sv. Ignác z Loyoly)

Člověk je stvořen k tomu, aby Boha, svého Pána chválil, prokazoval mu úctu, sloužil mu a tím aby zachránil svou duši. Vše co je na zemi, bylo stvořeno kvůli člověku. Toto všechno mu má pomáhat, aby dosáhl svého cíle. Z toho vyplývá, že člověk má všeho užívat potud, pokud mu to pomáhá při cestě k cíli, a že se toho má zříkat, pokud by se mu to stavělo do cesty k cíli.

(Sv. Řehoř Veliký)

Almužna slova. Třeba nebude mít někdo chleba, aby dal potřebným almužnu, ale větší je to, co může udělit ten, kdo má jazyk. Proto neodpírejte bližním almužnu slova. Vás, i sám sebe napominám, abychom šetřili prázdnými slovy a odmítali mluvit bez užitku, „neboť z každého prázdného slova se budeme jednou zodpovídat“ (Mt 12,36).

(Podle M. Bubera, Cesta člověka podle chasidského učení)

Nikdy nemůže být naším pravým úkolem ve světě, do kterého jsme postaveni, odvrátit se od věcí a bytostí, které nás potkávají a strhují na sebe naše srdce, nýbrž právě skrze posvěcení našeho vzájemného spojení se máme dotknout toho, co se v nich projevuje jako krása ...

Půst může někdy pro člověka znamenat nutný počátek cesty, a taky izolaci nevyhnutelnou někdy na křižovatkách života, ne však cestu celou. Mnozí musí začínat postem a začínat stále znovu, protože je pro ně charakteristické, že právě askezi mohou dojít k osvobození z otroctví světa, k nejhlubšímu sebepoznání a odtud ke spojení s Absolutnem. Nikdy si však nesmí tato askeze osobovat panství nad životem člověka. Ten se má vzdálit přirozenosti jen proto, aby se obnoven k ní vrátil a skrze posvěcený kontakt s ní našel cestu k Bohu.

BERÁNEK BOŽÍ - JEŽÍŠ

Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před stříhači zůstal němý, ústa neotevřel. Byl mu dán hrob se svévolníky, s boháčem smrt našel, ačkoli se nedopustil násilí a v jeho ústech nebylo lsti.

(Izajáš 53, 7.9)

Ježíš jako beránek Boží podstoupil smrt a smrt přemohl. Ale jak? Ne tím, že by se jí vyhnul. Přemohl ji tím, že ji podstoupil, že na sobě vychutnal celou její hořkost. Přemohl ji zevnitř, nikoli zvenčí.

Ježíš nepřistupoval ke smrti jako někdo, kdo ví, že má v rukávě eso, s nímž se v pravou chvíli vyťasí. Jestliže někdy za svého života ukázal, že ví o svém vzkříšení, bylo to zvláštní poznání, s nímž nemohl nakládat podle toho, jak a kdy chtěl. Vzkříšení: to je přece Otcova věc, o které Syn nerozhoduje. Syn však Otci důvěřuje.

Ježíš se pohroužil do smrti jako my; jako ten, kdo překračuje práh potmě a neví, co ho čeká za dveřmi. Podpírala ho pouze neochvějná důvěra v Otce, a proto kromě jiného zvolal také i toto slovo: „*Otče, do tvých rukou poroučím svého ducha!*“ (Lk 23,46). Ježíš nás učí umírat.

Ježíš totiž - a to je velká křesťanská zvěst - nezemřel jen za sebe, nezanechal nám příklad hrdinské smrti filosofa jako kdysi Sokrates. Udělal něco úplně jiného: „*Jeden zemřel za všechny*“ (2 K 5,14), volá Pavel, a opět: „*Za všechny lidi podstoupil smrt*“ (Žd 2, 9). Neobyčejný výrok, a my nad ním nekřičíme radostí proto, že ho nebereme dost vážně, jak bychom měli. „*Křtem ponořeni do Kristovy smrti*“ (Ř 6,3), jsme navázali skutečný, i když tajemný vztah s touto smrtí; dostali jsme na ní účast.

VÝKŘIK NA KŘÍŽI...

Dva evangelisté (Marek, Matouš) zaznamenávají, že Ježíš v poslední hodině vykřikl také slova žalmu 22: „*Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil!*“. Jak vykřiku rozumět? Čtenáře evangelia tato Ježíšova věta uvádí do rozpaků. Mají pocit, že pouto mezi Ježíšem a nebeským Otcem bylo roztrženo. Proto se mnozí vykladači snažili otupit ostří tohoto vykřiku z kříže. Ježíš však tuto opuštěnost podstoupil. Opuštěnost, která patří k lidskému utrpení. Boží Syn podstupuje utrpení Božího mlčení. A tak se staví do jedné řady se všemi zoufale volajícími. Zakouší hořkou zkušenost vzdáleného, mlčícího Boha.

Apoštol Pavel píše v listě Filipským, že Ježíš se do posledního bodu vzdal své výsady být Božím Synem a k tomu patří, že ani v hodině vlastní smrti si to neulehčil nějakým trikem. Prožil to, co prožívají mnozí lidé: smrt v

opuštěnosti. Opuštění svými nejbližšími (vlastními dětmi) umírají lidé v LDNkách, opuštěné děti, které umírají bez rodičů uprostřed válek a lidského běsnění, smrt v opuštěnosti vězňů v koncentračních či převýchovných táborech po celém světě ... Všechna bída světa se odráží v Ježíšově výkřiku: „*Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?*“ I tuto temnou stránku utrpení Boží Syn vzal na sebe. Ježíšova smrt není divadlem, ale ani důstojným skonem milovaného otce rodiny, který umírá sytý dnů v kruhu svých blízkých...

Co se týče smrti, není v křesťanství nejdůležitější skutečnost, že musíme zemřít, ale že *zemřel Kristus*. Křesťanství si nerazí cestu do srdce člověka tím, že by vzbuzovalo strach ze smrti. Ježíš přišel osvobodit lidi od strachu ze smrti, ne ho zvětšit. Boží Syn vzal na sebe tělo a krev, „aby svou smrtí zbavil moci toho, který má vládu nad smrtí, totiž ďábla, a vysvobodil všechny, kteří byli po celý život drženi v otroctví strachem před smrtí“ (Žd 2,14n).

KRISTUS ŽIJE!

Ježíš přišel, postavil se a řekl: "Pokoj vám." Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohled' na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věř!“ Tomáš mu odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“ Ježíš mu řekl: „Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“ Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapsána v této knize. Tato však zapsána jsou, abyste věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyste věřice měli život v jeho jménu.

(evangelista Jan 20, 26-31)

(vybráno z velikonočního kázání sv. Augustina)

Možná si říkáš: „Jak blažení jsou ti, kteří mohli přivítat Krista! Kdybych jen tenkrát žil! Kdybych jen tak mohl být jedním z těch dvou, které našel na cestě!“ Vyjdi na cestu, Kristus bude vždy tvým hostem. Opravdu myslíš, že už není možné, abys přijal Krista? Říkáš: „Jak je to možné?“ On už vstal z mrtvých, když se zjevil svým učedníkům, vstoupil na nebe, kde je po pravici Otcově. Nepřijde než v posledním věku soudit živé a mrtvé, přijde ve slávě, nikoli ve slabosti, bude předávat kralování, nebude hledat pohostinství. Uniklo ti, co řekne, až bude dávat kralovství? „Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili“ (Mt 25, 40). Bohatý člověk trpí nedostatkem až do konce světa. Netrpí nedostatkem ve své hlavě, ale ve svých údech. Kde mu co schází? V kom trpí, když říká: „Saule, Saule, proč mne pronásleduješ?“ (Sk 9, 4; 22, 7). Ujměme se

Krista. Je s námi v těchto (potřebných), je s námi v nás. Neříká nadarmo: „Já jsem s vámi až do skonání věků“ (srov. Mt 28, 20). To číňme a rozpoznávejme Krista v dobrých skutcích, nikoli tělesně, ale srdcem, nikoli tělesným zrakem, ale očima víry. Protože jsi viděl, uvěřil jsi, říká jednomu svému nevěřícímu učedníkovi, když řekl: „Dokud se (jej) nedotknu, neuvěřím“ (srov. Jan 20, 25). Pán na to: „Pojď, dotkni se a nepochybuj“ (srov. v. 27). Dotkl se jej a zvolal: „Můj Pán a můj Bůh!“ (v. 28). Pán (odvětil): „Že jsi mě viděl, věříš“ (v. 29). To je celá tvá víra, že věříš tomu, co vidíš. Chválím ty, kteří neviděli a uvěřili, neboť až uvidí, budou se radovat.“

JAK SE MÁM MODLIT?

Lidé mi často říkají:

„Neumím se modlit“

a kladou mi otázky:

„Jak se mám modlit?“

Jestli máte podobný problém,

řekněte to přímo Bohu...

a už tím se modlíte.

Řekněte mu, že nevíte,

jak se modlit...

a už tím se modlíte.

Modlitba totiž neznamená něco dělat,

ale s někým být Být s někým,

komu na mně záleží,

být v jeho přítomnosti.

BŮH NÁM NEŠEPTÁ DO UŠÍ...

Bůh k nám promlouvá mnoha způsoby a věcmi,

různými okolnostmi a prostřednictvím lidí v našem okolí.

Bůh nám ale nešeptá do uší.

Mohl by to sice dělat, ale za běžných okolností to nedělá.

Jak máme tedy zachytit, co nám Bůh říká?

Buďme připraveni zachytit Boží hlas v událostech,

prostřednictvím Bible, nebo prostřednictvím lidí,

se kterými se setkáváme.

Když budeme mít srdce otevřené,

určitě zachytíme chvíli, kdy k nám Bůh mluví.

(podle E. Velly)

MODLITBA O VELIKONOCÍCH

Vzkříšený Pane Ježíši Kriste, svým zmrtvýchvstáním jsi přemohl smrt.

Sestoupil jsi do říše smrti a všechno mrtvé ve mně jsi uchopil do svých rukou, abys to znovu uvedl do světla a do života.

Odvalil jsi kámen, který mě tíží a brání mi žít. Přetřal jsi pouta, která mi nedovolují volně se pohybovat. Vstal jsi z mrtvých a dáváš mi jistotu, že i já mohu vstát spolu s tebou z hrobu vlastního strachu, z hrobu své temnoty a rezignace. Ty ses po svém zmrtvýchvstání nejprve ukázal Marii Magdalské a oslovils ji jménem. V setkání s tebou zakusila, že láska odnímá smrti její moc.

Dej mi uvěřit, že i mně ve smrti vyjde vstříc tvé slovo lásky. Dej mi důvěru v to, kdekoli nás rozděluje svár, tam slovo lásky vnáší život. Dej mi účast na svém zmrtvýchvstání, ať přistupuji k druhým lidem zpřímá a s nadějí, protože také v nich je tvá láska silnější než smrt.

Ze života sboru – seniorky

Společenství sboru je tvořeno nejen jednotlivci, ale také skupinami – ať už podle věku, zájmů či duchovního vzdělávání. Jeden takový celek v rámci sboru tvoří sestry seniorky, ženy sice v důchodovém věku, ale mladistvého ducha, sestry, které se podílejí na životě sboru v mnoha oblastech, přesto mající touhu sdílet se vzájemně také v užším společenství.

Klub sester seniorek, jak by mohlo znít oficiální pojmenování, v letošním postu slaví jubileum – 15. výročí založení. Bylo to v zimních měsících roku 2001, přesně 23. února, kdy se skupinka seniorek miroslavského sboru sešla poprvé. Od té doby se scházejí pravidelně v průměrném počtu 18 žen. Zpočátku bylo společenství samozřejmě menší, setkání se konala v presbyterně na faře, ta však byla brzy „malá“ a sestry seniorky přešly do Kruhu, kde se scházejí každou druhou středu v 13.30 hodin.

Smyslem setkávání je jistě touha vzájemně se sdílet, mít možnost společně prožívat radosti i starosti, být si na blízku, vědět o sobě, mít možnost popovídat si. Společná setkání jsou však naplněna i celou řadou činností, která obohacují sborové společenství. Úplně na začátku to bylo pečení perníčků pro děti na dětskou vánoční slavnost, a tak se už roky na začátku adventu v Kruhu peče a vůně perníčků provoní nejen kuchyňku a Kruh, ale celý kostel. Jednou ročně seniorky zajišťují sběr šatstva pro Diakonii Broumov, podílejí se na

přípravě dárků a jejich instalování na Dárkování a vždy ochotně spolupracují na přípravě občerstvení při sborových akcích. Rády jsme také přijaly pozvání Rodinného centra Medvídek a zúčastnily jsme se několika jejich programů. K pravidelným činnostem už celá léta patří korespondence – sestry seniorky píšou narozeninová blahopřání členům sboru, kteří jsou starší šedesáti let.

K setkání sester seniorek pravidelně patří četba na pokračování, občas si vzpomeneme na i na nějaký vtip, na závěr čteme z příručky Na každý den a zpíváme z evangelického zpěvníku. Dění ve sboru sledujeme se zájmem a rády vyslechneme i zprávy ze staršovstva. Míváme také hosty, jejichž odbornost nás zaujala. Čas od času se společně vypravíme na výlet, našim cílem je převážně blízké okolí a jeho zajímavosti, jezdíme na výstavy. Navštívily jsme také kazatelské stanice našeho sboru, vypravily jsme se na Bařův kanál, společně jsme byly ve střediscích Diakonie v Morkůvkách a v Brumovicích. I do budoucna máme celou řadu plánů. K pečlivé dokumentaci jednotlivých setkání patří i fotoalbum.

Setkání sester seniorek není uzavřený klub, upřímně zveme další sestry – přijďte mezi nás, rády vás přijmeme do svých řad! Setkání je vždy uvedeno v ohláškách, najdete ho také na webových stránkách sboru.

•

S vděčností přijímáme dary na rekonstrukci fary, jak v hotovosti, tak na sborový účet: 1582635309/0800. variabilní symbol: 4467

Kontakty:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické Miroslav

Husova 44, 671 72 Miroslav

<http://miroslav.evangelnet.cz>

e-mail: cce.miroslav@volny.cz

Tel.: 603 186 128 (farář David Sedláček)

Představitelé sboru: Mgr. David Sedláček, farář a Ing. Jindřich Mach, kurátor

Texty: Mgr. David Sedláček, PhDr. Lia Ryšavá, Jaromíra Rozmahelová

Obrázky a grafika: Jiřina Uhříková

Tisk: Tiskárna Indra, Dolní Kounice

Pozvání ke svátečním bohoslužbám ve Farním sboru ČCE Miroslav

Miroslav

13. 3. 2016	8.30	bohoslužby a Výroční sborové shromáždění s volbou poloviny staršovstva
20. 3. 2016	8.30	bohoslužby
24. 3. 2016	18.00	Zelený čtvrtek , čtení pašjí
25. 3. 2016	8.30	Velký pátek , bohoslužby s VP
27. 3. 2016	8.30	Boží hod velikonoční , bohoslužby s VP
28. 3. 2016	8.30	Velikonoční pondělí , bohoslužby mládeže

Bohutice

25. 3. 2016	18.00	Velký pátek , bohoslužby s VP
-------------	-------	--------------------------------------

Litobratřice

28. 3. 2016	10.00	Velikonoční pondělí , bohoslužby s VP
-------------	-------	--

Moravský Krumlov

27. 3. 2016	10.00	Velikonoční neděle , bohoslužby s VP
-------------	-------	---

Troskotovice

27. 3. 2016	14.00	Velikonoční neděle , bohoslužby s VP
-------------	-------	---

Každý pátek v postu v 18.00-18.30 jsme zváni na Večery se zpěvy z Taizé (Zpěv, modlitba, čtení z bible) v evangelickém kostele v Miroslavi